

Školka není pevnost

Na světě není bezpečnější místo než náruč milujícího člověka. Jsou však situace, kdy náruč nestačí. Obzvláště v dnešní rozbouřené době bychom neměli ponechávat nic náhodě, protože čekat na hledání řešení, až se něco stane, je luxus, který si nemůžeme dovolit.

*Naši nejmenší tráví velkou část dne v mateřských školách. V budovách, které jsou bezpečnostními experty označovány jako „měkké cíle“. Patří tak mezi nestřežená místa jejichž zasažení osamělým agresorem nebo organizovaným násilím může napáchat nedozírné škody faktické, morální i symbolické. **Přitom minimalizaci takových rizik máme ve svých rukou.***

*Nejde ale o to strašit děti a personál mateřské školy děsivými scénáři. Cílem je **předcházet rizikům a vědět, co dělat**, když se něco stane. A nemusí to být hned střelba, výbuch nebo šílenec, který potřebuje k dosažení svých cílů bezbranná rukojmí. I takové situace jako je cizí člověk v budově, dítě ztracené za branou nebo rychlá evakuaci při pouhém podezření na požár dokážou kdekomu zamotat hlavu. Tedy kdekomu, kdo není připravený...*

Co je tedy důležité vědět a udělat?

Kontrolovaný vstup

Nejčastějším rizikem je neznámý člověk uvnitř školky – a často to ani nemusí být zlý úmysl, ale omyl nebo dezorientovaný starší člověk. Proto dveře musí být **zamčené**, přístup jasně definovaný – klíč, kód, čip, videotelefon, zvonek. Někdo musí být zodpovědný za otevření a vždy ověřit, **koho pouští dovnitř**. Každá návštěva by měla být zaznamenána.

K čemu jsou ale zamčené dveře, když má školka **okna v přízemí**? A mít děti za mřížemi nikdo nechce. Bezpečnostní fólie ale není vidět a taky zastaví nezvanou návštěvu.

Kam nevidí oči, můžou dohlédnout kamery, které navíc nemusí odpočívat, a tak vidí vše kolem školky 24 hodin denně.

Spolupráce celého týmu

V krizové situaci není čas domlouvat se, kdo co udělá. Každý zaměstnanec školky – od učitelek po kuchařku – **musí vědět, co má dělat**: kdo volá pomoc, kdo vede děti, kdo kontroluje počty. Tohle se nedá vymyslet za pochodu – to se musí nacvičit.

Komunikace a kontakt

V každé třídě by měl být **funkční telefon nebo jiný komunikační prostředek**. Zaměstnanci musí znát důležitá čísla (150, 155, 158, 112), ale i vnitřní kontakty – ideálně na všechny kolegy a kolegyně ve školce. Při jakékoliv mimořádné události je také důležité **rychle informovat rodiče** – ale až **POTÉ**, co je zajištěna bezpečnost dětí.

Děti potřebují bezpečí, ne paniku

S dětmi se dá o krizových situacích mluvit **citlivě a přirozeně**. Pomáhá hra, příběh, simulace. Dítě nemusí vědět, co je „agresor“ – ale může se naučit, že když paní učitelka řekne: „*zůstaň u mě a buď potichu*“, je to vážné a je třeba poslechnout. Stejně jako se učí přecházet silnici nebo zavazovat boty, může se naučit i základy krizového chování.

Mějte plán

Každá školka by měla mít **krizový plán** – a ten musí znát každý. Co dělat při požáru, při evakuaci, při ohrožení zvenčí. Děti by měly umět odejít z budovy v klidu s pověřeným dospělým. Ideální je **nácvik minimálně jednou ročně**.

Možná se vám taky stalo

Ve školce se objeví muž, který tvrdí, že přišel vyzvednout syna své známé. Působí důvěryhodně, zná jméno dítěte i rodičů, adresu rodiny a dítě se k němu hlásí - ale učitelce není povědomý. Přes jeho naléhání mu je přístup odepřen a učitelka zavolá rodiče. Ukáže se, že je to soused, dítě opravdu zná a „náhodou šel kolem“, tak chtěl v dobré vůli ušetřit rodičům cestu a dítě odvést domů – jen jim to zapomněl říct.

Díky všímavosti a důslednosti paní učitelky se nic nestalo – **protože školka měla pravidla a držela se jich**.

Prevence není strach – je to připravenost

Nikdo si nepřeje zažít krizovou situaci. Ale stejně jako učíme děti, že se nemá běhat s nůžkami v ruce, můžeme je i bez traumatizování připravit na to, že „*když něco není v pořádku, víme, co dělat*“.

A právě tady může být velkým pomocníkem **CHYTRÁ TROJKA**. Učí děti, že *pomoc je blízko*, když znají číslo 150, když vědí, jak se dostat do bezpečí nebo naopak v bezpečí zůstat. Učí je nebojácně a hravě. A hlavně – učí i nás dospělé přemýšlet včas.